

Politiken modtog i går

51 læserbreve og debatindlæg

12 læserbreve og debatindlæg handlede om klimatopmødet og klimaspørgsmål

Straf dyrplageri

Straffen for brutal mishandling af dyr er alt for mild set i forhold til forbrydelsens grovhed.

TINGSTEDET
MARLENE HARPSØE, MF,
DYREVELFÆRDSORDFØRER FOR DF

INDRØMMET! Jeg blev så vred, da jeg læste om, hvordan seks unge nordjyder i alderen 17-21 år satte ild til et marsvin og bagefter slog det stakkels dyr ihjel med en golfkølle. Afstumpetheden bliver total, når man erfarer, at de unge mænd til deres egen højlydte og perverse morskab optog seancen med en mobiltelefon.

Episoden fandt sted i sommeren 2008, og på grund af mobiloftagelserne blev de unge mænd afsløret, og sidst i november i år faldt der så dom i byretten over de seks. Den 'hårde' straf blev på mellem 20 og 40 dages betinget fængsel og en bøde på 1.000 kroner. Dommen er chokerende. Tænk sig: De har brændt et levende væsen og efterfølgende tævet det med en golfkølle, og så får de sådan en straf!

DE SKAL hverken en tur i fængsel eller har for den sags skyld fået en økonomisk straf, der kan mærkes. Der er mange grunde til, at vi straffer. En af dem er at tilfredsstille befolkningens retsfølelse. Altså at befolkningen føler, at straffene står mål med forbrydelsens grovhed. Det er ekstremt vigtigt, fordi det jo har stor betydning for borgernes tillid til staten. En anden god grund til at straffe, så det kan mærkes, er, at man derved afskrækker andre fra et begreb en lignende forbrydelse.

Hverken når det gælder borgernes retsfølelse, eller når det gælder en afskrækkende straf, er dommene over de seks dyremishandlere tilstrækkelige. Tværtimod kan man vist roligt sige, at der er tale om 'en gratis omgang'. Det skal have klare konsekvenser, hvis man mishandler dyr på denne brutale og barbariske måde.

Vi skal fra samfundets side vise, at vi simpelthen ikke tolererer den slags overgreb mod levende væsener. Også for at det ikke skal gribe endnu mere om sig. For hvis nogen tror, at de brutale mænd fra Nordjylland er et enkeltstående og ganske unikt tilfælde, tager de desværre fejl.

I starten af september blev to kaniner, der hørte til i en børnehave i Søllerød, druknet af ukendte gerningsmænd. Vicepolitikommisær Erik Højgaard Kristensen fra Nordsjællands Politi betegner gerningsmændene som 'syge personer'.

I starten af november blev en gruppe drenge/unge mænd fra Djursland afhørt af Østjyllands Politi, fordi man mente, at de stod bag tyveri og hærværk. På den enes mobiltelefon fandt politiet en gruppevækkende film: Drengene havde spillet fodbold med levende høns og filmet det!

Idet fire ud af de otte er over den kriminelle lavalder, skal de en tur for retten. Jeg frygter desværre, at jeg igen bliver trist, når jeg hører, hvordan udfaldet bliver af den sag.

HVORDAN nogen kan få sig selv til at mishandle levende og følede væsener, begriber jeg ikke. Men jeg ved, at den slags mishandling skal straffes langt hårdere, end det er tilfældet i dag. Straffen skal stå mål med forbrydelsens grovhed og skal kunne mærkes af gerningsmændene og gerne give genlyd i medierne. Det kan få andre til at tænke sig om en ekstra gang, før de udsætter et stakkels og forsvarsløst dyr for brutal og smertefuld mishandling.

Hvad førte de mange diskussioner om Metropolzonen med sig?

... en masse snak, men det er stadig en god ide at grave H.C. Andersens Boulevard ned. Hvis de nyvalgte politikere på Københavns Rådhus da ellers vil noget med hovedstaden.

BYUDVIKLING
JAN KOED
ARKITEKT MAA

Et halvt år efter kommunalvalget i 2005 lancerede det dengang nye makkerpar på Københavns Rådhus, overborgmester Ritt Bjerregaard og teknik- og miljøborgmester Klaus Bondam, en storstilet plan til en fornyelse af Metropolzonen defineret som området mellem middelalderbyen og Vesterbro, det område, hvor København på godt og ondt viser sin status som storby.

Planen blev optaget til en livlig diskussion blandt folk på gaden og i medierne. Politiken stillede metervis af spalteplads til rådighed for en kvalificeret debat om begrebet metropol i en københavnsk kontekst.

Der blev afholdt seminarer og workshops og udskrevet konkurrencer blandt indbudte fagfolk for at nå frem til praktiske løsninger. Entusiasmen var stor - nu skulle der rykkes.

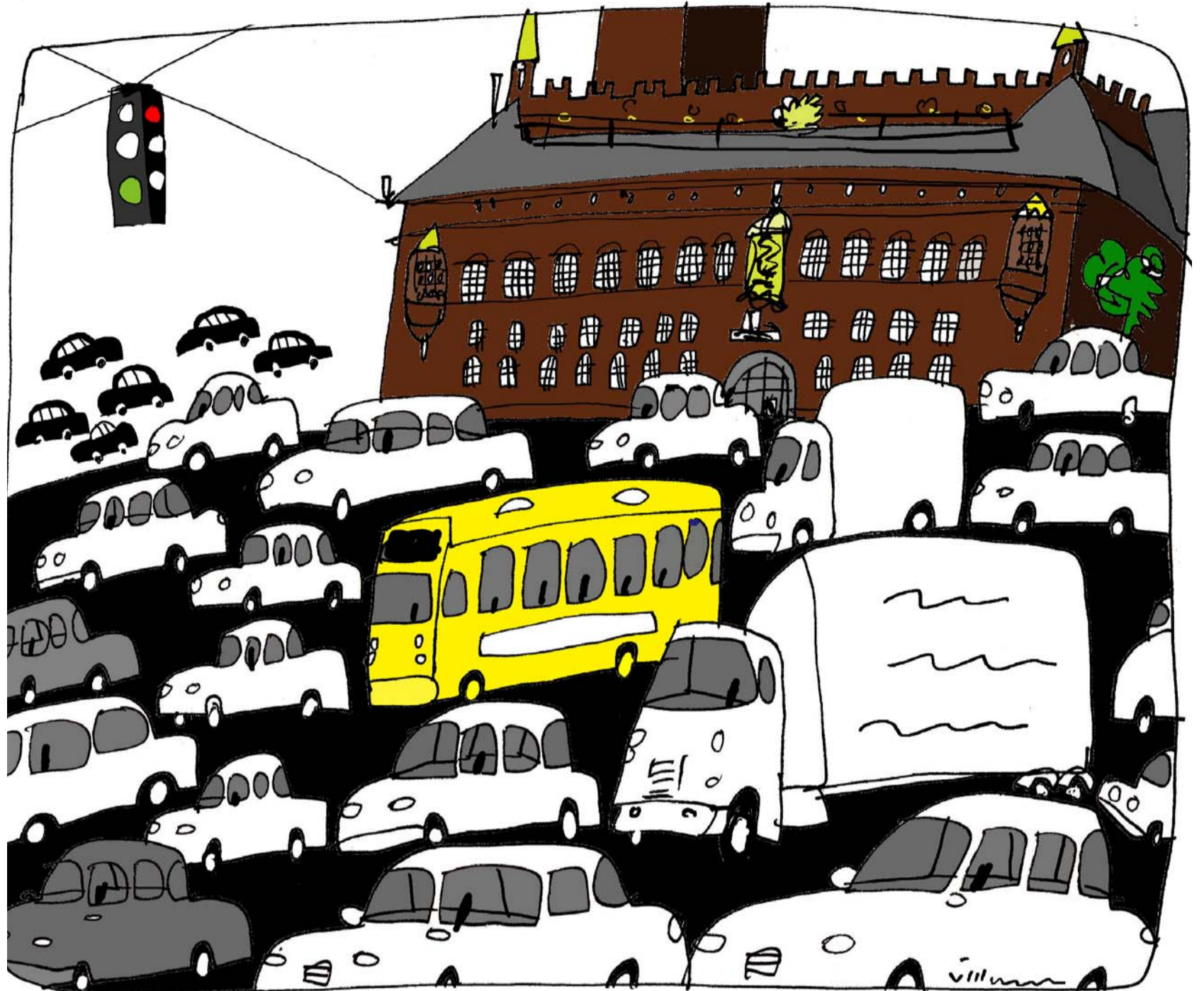
OG HVAD KOM der så ud af det? Af de mange - til dels vilde og urealistiske - forslag plukkede kommunens fagfolk og konsulenter nogle få projekter ud til politisk behandling og efterfølgende realisering.

Man vedtog bl.a. at etablere et fritidsområde ved Kalvebod Brygge og at forskønne og fredeligøre Vester Voldgade, begge projekter beliggende i udkanten af Metropolzonen. Planlagt opstart 2010.

Metropolzonens tunge problemer, som det for alvor ville give mening at få løst, veg man udenom.

I en rapport ('Helhedsanalyse', 2008) udarbejdet for Københavns Kommune af det internationalt anerkendte rådgivningsfirma Gehl Architects satte man nådesløst fingeren på alle de omme punkter i Metropolzonen: de dårlige forhold for cykler og gående og de mange uudnyttede potentialer for at gøre området attraktivt for byens borgere og turister.

RAPPORTEN DOKUMENTERER, at en af de helt store synder er H.C. Andersens Boulevard, som trafikalt danner en uoverstigelig barriere midt ned gennem området.

“Det må være slut med halve løsninger som det netop offentliggjorte Vartov-projekt, der smager af lappeløsning

En miljø- og byplanmæssig katastrofe, som fik lov at udvikle sig i takt med bilismens udvikling efter Anden Verdenskrig.

Blandt politikere og fagfolk var man godt klar over, at den var gal. Venstre fik sagen om en nedgravning af H.C. Andersens Boulevard sat på dagsordenen i 2008, og der blev lavet en screening af de forskellige løsningsmuligheder.

Godt hjulpet på vej af screeningsrapporten blev der skabt en myte om, at en nedgravning ville blive så afsindig dyr, at det ville være ondsomt at gå videre med projektet.

Den politiske vilje smuldrede.

MEN PROBLEMET eksisterer stadig, og en løsning trænger sig mere og mere på. I begyndelsen af 2010 fjernes den sorte busterminal, og Rådhuspladsen

forvandles til en byggeplads for den kommende metrostation. Planlægningen af fremtidens Rådhusplads kan begynde.

Som københavnere har vi et berettiget krav på, at alle sejl bliver sat til for at skabe den bedst tænkelige Rådhusplads.

En ny helhedsplan skal vise, hvordan der kan skabes ideelle forhold for alle trafikanter, biler, cykler og gående, og hvordan pladsen kan opfylde sin funktion som byens og nationens folkelige og repræsentative mødested.

Der er brug for at tænke pladsen som en helhed, defineret af randbebyggelsen og ikke de to trafikårer, H.C. Andersens Boulevard og Vester Voldgade, som synes at være det herskende paradigme.

Det må være slut med halve løsninger som det netop offentliggjorte Var-

tov-projekt, der smager af lappeløsning og politisk kompromis.

Tegning: Jørn Villumsen

TAGER MAN udgangspunkt i kommunens egne tal for priser på tunnelanlæg (Nordhavnsvejen), vil en gravet tunnel mellem Jarmers Plads og Rysensteensgade inkl. ramper (ca. 900 meter) kunne udføres for ca. 2 mia. kr.

Det burde være et overkommeligt beløb at rejse, hvis den politiske vilje er til stede, og alle gode kræfter finder sammen om at sætte dette flagskib i søen.

Hvis de københavnske politikere virkelig ønsker, at byen skal have sin status blandt Europas toneangivende metropoler, er det initiativer af dette format, der skal til. Det skal blive interessant at se, om den nye politiske konstellation på Rådhuset formår at puste nyt liv i udviklingen af Metropolzonen og skabe ny begejstring.

Erhvervslivet kan redde klimaet ved at begrænse sit energiforbrug

SAMFUNDSANSVAR
HANS JAKOB ESTRUP
ADM. DIR., FUJITSU

VED DU, HVAD elforbruget er på din arbejdsplads? Er energibudgettet på ledelsens dagsorden? Har lederne og medarbejderne individuelle mål for, hvor meget det skal nedbringes? Indgår målene i løn- og bonusaftalerne?

På langt de fleste arbejdspladser vil svaret på de spørgsmål være et nej. Hvilket er mere end ærgerligt, for vi kan gøre rigtig meget for at stabilisere klodens klima, uanset hvordan klimatopmødet i København ender. Alt det kræver er, at vi påtager os et personligt ansvar og gør en indsats nu i stedet for at vente på, at andre gør det for os, eller at nogen opfinder nye smarte løsninger, der engang i fremtiden kan gøre en forskel.

TAG FOR eksempel de danske serverrum - hvor de fleste har fuld tryk på elforbruget døgnet rundt, også i weekenden. En gennemsnitlig arbejdsplads bruger mellem 100.000 og 200.000 kroner om året på strøm til ser-

“En gennemsnitlig arbejdsplads bruger mellem 100.000 og 200.000 kroner om året på strøm til servere

vere. På landsplan svarer det til omkring en milliard kroner om året, eller hvad 100.000 danske parcelhuse bruger i gennemsnit.

Sagt på en anden måde, så bruger hver enkelt server i dag lige så meget el som en gennemsnitlig dansk familie. Samtidig stiger energiforbruget konstant, fordi efterspørgslen på datakraft fordrer fle-

re og kraftigere servere. Allerede i dag overstiger omkostningerne til el selve prisen på en server. Ifølge de internationale prognoser vil strømforsyningen til servere vokse til det dobbelte i løbet af de næste seks år, hvis udviklingen fortsætter.

BEREGNINGER FRA Elsparefonden viser, at man allerede i dag kan reducere elforbruget i de fleste serverrum med 50 pct. ved blandt andet at virtualisere på serverne. Det betyder, at en server bliver brugt til flere formål samtidig. Det kræver ikke nyt udstyr.

Elsparefonden har tilmed udarbejdet en vejledning i, hvordan det konkret gøres. Hvis man vil begrænse energiforbruget yderligere, så kan man købe lavenergi-servere, der lever op til de nye internationale energikrav til servere, som er udarbejdet i samarbejde mellem den amerikanske regering, EU-kommissionen og it-producenterne.

Ifølge Elsparefonden ligger besparelsen ved at købe servere, der overholder energikravene, på over 100 millioner kroner om året.

Det er blot et eksempel på, hvad vi kan gøre for at skåne klimaet mod det moderne samfunds behov. Det er også muligt at reducere elforbruget med 40 pct. på arbejdsstationerne ved at anvende energiokonomiske pc'er, intelligente strømnetværk, der lukker ikke-kritiske maskiner ned, når de ikke bliver anvendt, dele it-systemer, så softwarebehovet bliver mindre, og anvende netværk, der integrerer video, stemme og data, så det bliver lettere at holde møder og samarbejde uden at mødes fysisk.

IFØLGE ITU - FN's organisation for it og telekommunikation - kan en mere effektiv anvendelse af it og kommunikation bidrage til at reducere den globale CO₂-udledning med 15 pct. i 2020. Det vil samtidig spare verdens virksomheder for, hvad der svarer 500 milliarder euro i energiuudgifter, som kan investeres i mere nyttige formål.

For de fleste er det med andre ord en klart god forretning at blive grøn. Vi taler her om massive besparelser på energiforbruget, som er ganske enkle at realisere. Men det kræver, at erhvervslederne be-

slutter sig for at bidrage til klimaløsningerne og involverer medarbejderne i bestræbelserne. Hvis landets erhvervsledere mener alvor med tidens mange klimavenlige udmeldinger, må det første skridt være at sætte elforbruget på direktionens dagsorden, bede finanschefen om at få styr på tallene og lægge en plan sammen med it-chefen med en konkret målsætning om at skære forbruget med f.eks. 20 pct. i 2010.

I FUJITSU FORSØGER vi at hjælpe vores leverandører med at fokusere på og reducere energiforbruget ved at måle dem med et Green Product Index, der bygger på tre kriterier:

Evaluering af virksomhedens og produkterne på 51 miljøparametre.

Evaluering af producenterne engagement i samfundsansvar.

Kontrol af producenterne karakterer hos Greenpeace. Det sikrer, at vores leverandører gør en forskel i forhold til klimaet og hjælper os med at gøre det.

Samtidig bruger vi selv 'grønne' energieffektive datacentre, hvor energiforbruget bliver holdt nede blandt andet

ved hjælp af en ny generation transistorer, der minimerer strømforbrug.

Teknologien er udviklet af Fujitsu Laboratories, verdens tredjestørste it-forskningscenter. Vi samarbejder også med andre store it-virksomheder i det globale Green Grid-samarbejde, hvor målet er at udvikle nye grønne it-løsninger, og optræder på Dow Jones' liste over verdens mest bæredygtige virksomheder.

Senest har vi i Fujitsu formuleret et initiativ, som vi kalder Green Policy Innovation, hvor vores mål som virksomhed er at hjælpe vores kunder og samfund med at nedbringe CO₂-udslippet globalt med 11.000 ton frem til 2012. Det svarer til det samlede CO₂-fodaftryk fra et land som Luxembourg.

POINTEN ER, at lederne sammen med medarbejderne i såvel erhvervslivet som det offentlige kan gøre en meget stor positiv forskel for klimaet - hvis vi vil. Og helt især, hvis vi gør det sammen, klimaaftale eller ej.

Det er meget simpelt. Vi kan ikke tillade en klimakatastrofe. Vi kan blive mere konkurrencedygtige ved at være grønne.